

KWAAD

The background is an abstract painting with a vibrant, fiery color palette of reds, oranges, and yellows. In the center, there is a dark, shield-like shape with vertical stripes of blue and white, suggesting a coat of arms or a specific symbol. The overall texture is expressive and textured, with visible brushstrokes.

Massamoord op 21-12-2012

Marion Wesselman

Uitgeverij U2pi

Kwaad

© Uitgeverij U2pi BV (www.jouwboek.nl), Voorburg
1e druk december 2011
1e versie ebook december 2011

Titel: Kwaad, massamoord op 21-12-2012
Auteur: Marion Wesselman

ISBN: 978-90-8759-237-0
NUR: 300

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

KWAAD

Massamoord op 21-12-2012

Marion Wesselman

Uitgeverij U2pi

ANNEMARIA SCHREIBER

Hoofdstuk 1

Mijn zoon moet straks alleen verder. Had hij maar vrouw en kinderen of een broer en zus, die hem konden corrigeren en steunen. Ik hoop dat hij het trekt zonder gekke dingen te doen. Siegfried is erg op zichzelf en kan soms rare dingen doen. Hij is erg fanatiek in alles wat hij doet. Dat heeft goede en nare consequenties. Zo heeft hij van ons kleine bedrijfje een groot concern gemaakt. Zijn vader was al vroeg overleden en ik kon met moeite de zaak draaiende houden en Siegfried opvoeden. Vaak was hij alleen in huis, omdat ik werkte. Zodra hij van school af was, is hij komen helpen en op het moment dat hij van alles evenveel wist als ik heeft hij het overgenomen en kon ik eindelijk wat rust nemen. Nu is hij multimiljardair en heeft vele bedrijven opgekocht.

We wonen nog steeds bij elkaar in een groot landhuis met elk een eigen afdeling. Hij is nooit toegekomen aan een eigen gezin. Hij eist teveel van de vrouwen die hij uitzoekt. Jaren geleden leek het erop dat hij eindelijk zou trouwen. Al jaren waren ze bij elkaar en van de ene op de andere dag maakte hij het uit. De reden: ze was al twee keer te laat gekomen. Hij stelt dezelfde strenge eisen aan iedereen. Bij zijn werknemers kan ik me dat voorstellen, maar voor zijn vriendinnen mag hij die eisen wel versoepelen. Hij vindt van niet en denkt dat ze hem om zijn geld willen trouwen en daarom mag hij ze behandelen als zijn werknemers. De meeste vrouwen zullen hem wel benaderen om zijn geld, maar voor kinderen heb je nu eenmaal een vrouw nodig. Hij vindt dat hij nog tijd zat heeft.

Hoofdstuk 2

Ik heb geen tijd meer. Graag had ik nog kleinkinderen gezien voor mijn dood. Ik ben al ver in de zeventig en het is mooi geweest. Van mij mag het nu ophouden. Ik leef van pijnstillers naar pijnstillers. Sinds een paar maanden krijg ik morfine tegen de pijnen. Ik voel de pijn niet meer, maar ondertussen takel ik verder af. Sinds ik onder de vijftig kilo kwam, ga ik niet meer op de weegschaal staan. Mijn hele leven heb ik diverse afvalkuren gevolgd om maar af te vallen. Soms lukte het me een paar kilo, maar binnen een paar maanden was ik weer zwaarder dan daarvoor. Nu hoef ik niets te doen: ik val af. De kanker vreet al mijn reserves weg. Ik heb van alles weg laten snijden en heb diverse chemokuren gehad, maar de kanker kwam steeds terug. Ik heb over mijn hele lijf wondjes die niet dichtgaan. Als ik me stoot heb ik er weer een bij. Ze genezen niet meer, mijn lichaam heeft er de kracht niet meer voor. Nu vecht ik niet meer en geloof het wel. Ik wacht op mijn dood.

Siegfried eist van me dat ik doorga met vechten. Hij komt steeds weer met andere therapieën of behandelmethodes aan. Hij heeft zelfs een farmaceutisch bedrijf opgekocht en laat ze zoeken naar medicijnen. Hij doneert grote bedragen aan kankeronderzoek om dat te bespoedigen. Het zal voor mij niet meer baten. Als ze iets vinden en getest hebben dan ben ik al lang dood en begraven. Ik doe nergens meer aan mee.

Ik heb af en toe een alternatieve genezer, die me chakra-massages geeft of aurahealingen. Ik praat met hem over het leven na de dood, over godsdienst, en spiritualiteit. Ik krijg van hem ingestraald water, dat ik braaf opdrink. Ik geloof niet in ingestraald water, maar de massages verlichten de pijn. Dat geeft rust. Soms heb ik door de morfine hallucinaties

en denk mijn overleden man en ouders te zien. Mijn healer noemt ze engelen, ze zullen me begeleiden als ik dood ben. Het is een geruststellende gedachte.

Siegfried is kwaad op mijn healer. Hij denkt dat deze me afhoudt van de door hem voorgestelde behandelingen, maar ik wil zelf niet meer verder. De healing staat op gelijke hoogte met de morfine tegen de pijn.

De laatste weken kan ik niet meer uit bed komen. Mijn spieren weigeren. Als een baby word ik gewassen. Het doet zeer, hoe voorzichtig de verpleegsters ook doen en hoe zacht de handdoeken ook zijn, het lijkt schuurpapier. Ik denk vaak aan de toekomst van Siegfried. Hij zal het erg moeilijk krijgen, maar ik moet echt gaan.

MIRANDA

Hoofdstuk 1

Op zaterdagavond word ik door de politie op de hoogte gesteld. Mijn zus Amanda is dood en mijn andere zus Jolanda zit in de politiecel op verdenking van moord. Meer vertellen ze me niet. Ze kunnen mijn vragen niet beantwoorden. Er is niet zo veel bekend, alleen dat er meerdere doden zijn aangetroffen in Zeezicht (de officiële naam van 'de baronie'). Na de eerste schrik bel ik pa en ma. Ze zullen zo snel mogelijk naar Nederland komen. Ze overwinteren in Spanje, waar ze een appartement hebben gekocht.

Daarna vertrek ik naar het centrum, ik wil meer weten. Daar aangekomen ga ik meteen naar het politiebureau. Ik moet weten wat er gebeurd is. Voor de deur staan grote groepen mensen, waarvan er veel lopen te huilen. Van alle kanten komen mensen met camera's en microfoons aan lopen.

Niemand mag het politiebureau in en mijn vragen worden door de politieman bij de deur niet beantwoord. Hij heeft duidelijk de opdracht om te zwijgen. Iets verderop staan mensen, die ik ken. Als ik ze aanspreek, blijkt dat de totale groep van Amanda is overleden. Sommigen hebben het over honderden mensen, anderen over een stuk of tien. Ze speculeren op een massazelfmoord zoals sekten wel vaker doen. Zelfs de kinderen die aanwezig waren, zijn dood.

Ik kan het niet geloven, maar de politie zei dat Amanda een van de doden is. Zij had in 'de baronie' een appartementje gehuurd en geloofde al jaren in die spirituele onzin. Maar er was geen sprake van een sekte. Ze kon immers ten allen tijde vertrekken.

Hoofdstuk 2

Er zijn veel mensen die het bureau in of uitlopen. Iedereen moet zich eerst legitimeren. Niemand beantwoordt de vragen van de aanwezigen. Diverse tv-zenders lopen al rond op zoek naar slachtoffers of in ieder geval mensen die er meer van weten. Ze informeren bij familieleden van de slachtoffers. Ze zijn op zoek naar sensatieverhalen. Het lukt me buiten beeld te blijven.

Ik wacht tot laat in de avond. Slechts een paar andere mensen en een enkele tv-zender blijft over. De meeste toeschouwers zijn dan al weg. Er gebeurt immers niets. ‘Je kunt ook gezellig speculeren in de kroeg, heb je er ook nog een drankje bij.’ De agent voor de deur wordt afgelost en ik heb het geluk dat er iemand komt te staan die ik van vroeger ken. Hij is daardoor iets toegankelijker. Het schijnt dat er maar een paar overlevenden zijn en Jolanda is er één van. Ze worden nu allemaal apart verhoord. Ze mogen niet overleggen, want dat schaadt het proces, dat zeker zal volgen.

“Mag ik met Jolanda praten, mag ze een advocaat raadplegen? En wanneer kan ik Amanda zien?”

Hij weet het niet. Hij heeft me al alles verteld wat hij weet. Nu moet ik weg anders denkt zijn baas nog dat hij zijn werk niet goed doet. Hij raadt me aan naar huis te gaan, vandaag krijg ik niet meer te weten en Jolanda zeker niet te zien.

Even overweeg ik om een hotel te nemen, maar in alle hotels logeren tv-mensen, bovendien heb ik een sleutel van Jolanda’s huis voor de post en het water geven van de planten als ze op vakantie is. Gelukkig hangt hij aan mijn sleutelbos. Ik slaap vannacht in haar bed.

Bij aankomst zet ik eerst de tv aan. Iedere zender heeft het over de honderdvoudige dood van de sekteleiden in ons dorp. Ik zie mensen, die ik ken, geïnterviewd worden en

allemaal schetsen ze een ander beeld van de groep. Al snel blijkt dat niemand het precies weet. Ik bel weer met pa en ma. Ze hebben beelden op de tv gezien en willen weten wat er nu echt gebeurd is. Ik kan ze niet wijzer maken. Ik weet ook niets.

Ik bel met mijn man Hans. De kinderen liggen al in bed en hebben er gelukkig niets van mee gekregen. Hans vraagt hoe de situatie is en hoe het met mij gaat. Meer dan roddel is er niet, op tv is het een hot item. Ik vertel dat ik in Jolanda's huis slaap en niet weet wanneer ik thuis kom.

Ik moet me vooral niet haasten, hij regelt het wel met de kinderen en brengt ze maandag wel naar school.

Ik ben hard toe aan een borrel, zoek alle kasten af en kan niets vinden. Uiteindelijk vind ik achterin de trapkast een fles advocaat en een fles whisky. Beide zijn onaangebroken. Jolanda heeft die duidelijk voor ma en pa aangeschaft. Jolanda heeft geen whiskyglazen, in ieder geval kan ik ze niet vinden. Ik schenk een dubbele whisky met cola in een limonadeglas.

Hoofdstuk 3

De nacht duurt me erg lang. Ik kan niet slapen en moet steeds maar denken hoe het met Jolanda gaat, daar alleen in een politiecel. Pas nu dringt tot me door dat Amanda er echt niet meer is. Heb ik iets gemist? Had Jolanda gelijk met haar sektetheorieën over de groep? Heb ik uit gemakzucht niet te snel besloten dat er niets aan de hand was? Ik draai voortdurend in het bed dat niet het mijne is.

Om zeven uur gaat de bel: Pa en ma zijn er. Gedrieën barsten we in huilen uit. Ik kan ze niet méér vertellen dan ik al gedaan had. Als ze gaan zitten, ga ik naar de keuken. Nergens is brood, alleen crackers. Echt iets voor Jolanda om te vergeten brood in huis te halen voor de zondag, denk ik vóór ik me realiseer dat ze in een cel geen boodschappen kan doen. Er is ook geen melk of yoghurt, wel muesli. Met tranen in mijn ogen, zet ik thee en dek ik de tafel met kaas, jam en crackers.

Na het karige ontbijt zetten we de tv aan en zoeken een zender met het laatste nieuws. Ze beginnen niet met de moord in ons dorp. Ze beginnen met een dergelijke moord in Parijs. Gevolgd door een massamoord in Madrid, één in Kopenhagen en één in Londen. Het gaat om steeds zeer grote aantallen doden. Aan het gebeurde in ons dorp wordt nog geen halve minuut besteed. Het wordt onderbroken door het nieuws dat ook in Amerika diverse steden met grote moorden zijn geconfronteerd. Het nieuws sluit af met de mededeling dat ze de hele dag zullen blijven berichten over de moorden. Alle andere programma's zullen komen te vervallen.

We weten niet wat ons overkomt. We moeten zo snel mogelijk naar het politiebureau om naar Jolanda te informeren. Dan gaat mijn mobiel. Het is Jolanda. Huilend vertelt ze dat ze

naar huis mag. Ik kan haar komen ophalen. Ik geef mijn mobiel aan ma en ga snel mijn jas en autosleutels pakken. Pa schiet ook al in zijn jas en schoenen. Ma blijft hier wachten en met Jolanda praten tot we bij haar zijn.

Hoofdstuk 4

Voor het bureau staan een paar reporters en een hoop toeschouwers te wachten op actie. Wij worstelen ons er zwiingend doorheen. Aan de deur staat een man die pa kent. We mogen zonder legitimatie meteen doorlopen. Jolanda zit in een kamer samen met een andere vrouw. Ik herken Sonja, die bij Amanda in de klas zat. We hadden alle drie een bloedhekel aan haar. Ze zitten hand in hand te snikken. Zodra Jolanda ons ziet, valt ze pa snikkend in zijn armen. Ze stamelt: "Amanda is dood. De rest ook. Amanda is dood. En ik niet. Het is niet eerlijk. Ze deed zo haar best de wereld te redden en nu is ze dood."

Bij pa biggelen de tranen over zijn wangen. Hij klemt Jolanda heel strak tegen zich aan. Ik sta er maar een beetje bij. Sonja tikt op mijn schouder. Als ik me omdraai, kijk ik in een paar verwilderde ogen. Ook zij was getuige van de moord. Ik sluit haar in mijn armen. Zij huilt tegen mijn schouder en ik sta er gelaten bij.

Een agent komt naar ons toe. Hij moet de regels van de vrijlating vertellen. Jolanda en Sonja mogen het dorp voorlopig niet uit. Ze moeten beschikbaar blijven voor verder verhoor.

Op mijn vragen hoor ik dat zij de enige twee overlevenden zijn. De lichamen van de doden worden voorlopig nog niet vrijgegeven. Er moet worden gewacht op de autopsie. We horen nog wanneer we de spullen van Amanda uit het gebouw kunnen halen. Voorlopig is alles in beslag genomen en het terrein is verboden gebied. De agent houdt het erg zakelijk.

We vertrekken via de achteruitgang. Er is daar geen weg, zelfs geen tuinpad. De binnenplaats grenst aan allemaal tuinen. We sluipen door de tuin van de achterburen. Daar

lopen we door het huis heen naar de voordeur. Het is een voordeel dat iedereen pa nog kent uit de tijd dat hij het café runde. We kunnen ongezien vertrekken. Sonja gaat met ons mee naar Jolanda's huis. Ze woont in 'de baronie' en heeft nu geen woonruimte.

KWAAD

Massamoord op 21-12-2012

Door Marion Wesselman

Er bestaat een eeuwenoude mayakalender die ophoudt op 21-12-2012. Vele mensen, die spirituele interesses hebben, geloven dat op die dag de wereld een grote spirituele verandering ondergaat, misschien zelfs vergaat. Deze verandering zou inhouden dat ieder mens op aarde zich bewust gaat worden van zijn spirituele inslag, met als gevolg het begin van de wereldvrede. Het internet staat er bol van. Opgeroepen wordt om op die dag te mediteren en zo de nieuwe spirituele periode in te luiden.

Een van de hoofdpersonen is opgenomen in een commune, welke een meditatie houdt voor de wereldvrede. De meditatie verloopt voorspoedig tot en met de laatste minuut. Iedereen is euforisch, maar dan valt bijna iedere aanwezige dood neer. Een overlevende vrouw ziet haar zus dood neervallen en belt 112. Zij wordt in eerste instantie opgepakt als verdachte. Dan blijkt dat wereldwijd bijna alle aanwezigen van meditatiebijeenkomsten dood zijn. Het kwaad heeft gewonnen van het goede.

Onderzoek leert dat in de champagne en mineraalwater een dodelijke stof zit. Over de hele wereld wordt naar daders gezocht. Het blijkt een extreem rijke man te zijn, die wraak wil nemen voor de dood van zijn moeder. Deze is overleden aan kanker en heeft de laatste jaren haar heil gezocht bij de alternatieve geneesheren. Ze dronk een tijd ingestraald water.

Ondanks diverse aanwijzingen over de man wordt hij niet door de politie gevonden. Er wordt in een verkeerde richting gezocht. Hij krijgt zijn wraak, want de door zijn actie zijn bijna alle spiritueel gerichte mensen dood of ondergedoken in de anonimiteit.

De vader van de beide vrouwen kan niet leven met de gedachte dat een van zijn kinderen dood is en volgt op internet de opsporing naar de man. Hij gaat zelfs op vakantie naar de plaats waar de stof in de flessen is gestopt. Daar vindt hij een aanwijzing die iedereen over het hoofd heeft gezien. Hij volgt zijn intuïtie en vindt uiteindelijk de man. Hij wacht een goede gelegenheid af en vermoordt de man met zijn eigen mineraalwater. Ook hij krijgt zijn wraak.

**Wilt u de papieren versie van dit boek bestellen?
Ga dan naar: www.jouwboek.nl/webshop**